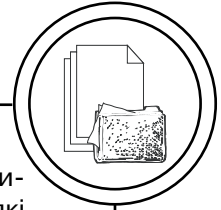

НАУКОВІ НОВИНИ

Будемо сподіватися, що тимчасова криза невдовзі пройде і ми знову наступного року побачимо яскраві виставкові стенди

з новинками, будемо дізнаватися про проекти інститутів, які займаються удосконаленням поліграфічних процесів.

К. Савченко, магістрантка, ВПІ НТУУ «КПІ»

НЕЗАБУТНІ КОРИФЕЇ ДРУКАРСТВА

1 січня 1954 року за наказом ректора Московського заочного поліграфічного інституту (№ 350 від 31.12.1953 р.) у Києві було відкрито Український консультаційний пункт (УКП) з підготовки студентів заочників для видавничо-поліграфічної галузі України, які проходили до цього часу навчання у Москві.

УКП почав працювати на базі художньо-ремісничого училища поліграфістів № 18 (вул. Польова, 2, а). Завідувачем УКП було призначено Шевченка Олександра Петровича.

Народився 1905 р. у селі Борисівка Грайворонського повіту Курської губернії у родині кравця. 1913 р. вступив до початкової школи, 1916 р. був зарахований у гімназію, яка пізніше була реорганізована у дев'ятирічну школу.

Після закінчення школи 1923 р. Сашко пішов працювати практикантом у Борисівську районну лікарню, де виконував обов'язки помічника фельдшера.

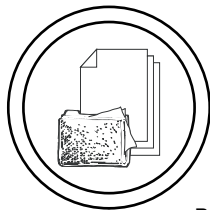
Восени 1925 р. переїхав до Харкова, де Харківським районним відділом освіти був призначений завідувачем семирічної школи у селі Циркуни.

1930 р. переїздить до Харкова та йде на роботу до «Укрполіграфтресту» старшим методистом відділу навчальних закладів.

У 1931 р. вступає на вечірнє відділення інженерно-економічного факультету УПІ. В інституті провчився до четвертого курсу включно, коли залишив навчання у зв'язку із переїздом на роботу до Києва (через перенесення столиці з Харкова).

З 1934 р. до початку війни працював начальником відділу навчальних закладів «Укрполіграфтресту». Працюючи у тресті, за сумісництвом викладав у Київському ФЗУ друкарів.

У перші дні війни був призваний до Робітничо-Селянської Червоної Армії. Служив у військах Південно-Західного, Сталінградського та 3-го Білоруського фронтів.

НАУКОВІ НОВИНИ

Після демобілізації повернувся до Києва начальником відділу навчальних закладів Управління у справах поліграфічної промисловості, видавництва і книжкової торгівлі при Раді Міністрів УРСР.

У 1947 р. Олександра Петровича було переведено конструктором замовлень Київської поліграфічної палітурно-білової фабрики «Жовтень». Того ж року призначено заступником начальника управління робітничого постачання «Союзкрпаптресту». Після ліквідації тресту повернувся на роботу до білової фабрики де працював начальником цеху.

1949 р. Шевченка О. П. призначено директором Ремісничого училища № 7 (поліграфістів) Києва. 1951 р. було створено художнє ремісничє училище № 18 (поліграфістів), куди Олександ-

ра Петровича було переведено на посаду директора.

Будучи директором училища, з 1953 р. за сумісництвом працював завідувачем Київського навчально-консультаційного пункту Московського заочного поліграфічного інституту. Після передачі 1957 р. УКП від МЗПІ до УПІ продовжував виконувати обов'язки завідувача навчально-консультаційного пункту заочного факультету УПІ. 1958 р. увільнено від посади завідувача УКП за власним бажанням.

О. П. Шевченко обирався депутатом Харківської районної ради депутатів трудящих. Нагороджений медалями «За оборону Сталинграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.», «За взятие Кенигсберга» іншими трудовими державними нагородами.

1. Арх. Укр. акад. друкарства. Фонд № 1. Оп. № 15. Од. зберігання № 14. Шевченко Александр Петрович [Текст] : [личное дело № II/1]. — 13 арк. 2. Видавничо-поліграфічний факультет. 1954-2004 [Текст] : нариси історії / П. О. Киричок, Р. Г. Іванченко та ін. ; упоряд. В. В. Хоню ; М-во освіти і науки України. Нац. техн. ун-т України «Київ. політехн. ін-т». — К. : ВПФ НТУУ «КПІ», 2004. — 208 с.

*О. В. Мельников, к. т. н.,
УАД, директор видавництва*